

Ifølge appellanten anlagde Retten et åbenbart urigtigt skøn og gengav de faktiske omstændigheder forkert ved at antage, at hans, adgilveligt upassende, adfærd var den eneste grund til, at administrationen havde tildelt ham bedømmelsen »god« for »ansvarsfølelse«, selv om denne rubrik i bedømmelsesvejledningen er defineret som »den pågældendes engagement i arbejdet, hans parathed til at udføre opgaverne i en aktiv og konstruktiv ånd«.

Desuden efterprøvede Retten ikke formindskelsen af appellanten's arbejdsopgaver korrekt. Sygdom og lægeligt begrundet deltidsarbejde ville ikke kunne begrunde en tilbagetrækning af en del af en tjenstemands arbejdsopgaver, oven i købet uden dennes accept.

I øvrigt har appellanten anfægtet Rettens bedømmelse af ændringen af kontor og af stilling samt af appellanten's adfærd i bedømmelsesåret 2014 og gjort gældende, at der er tale om en forkert gengivelse af sagsakterne.

Endelig har den appellerede dom undladt at underkende tilsidesættelsen af omsorgsplikten, navnlig hvad angår en tjenstemand, hvis psykologiske helbred er påvirket, og at anvende tjenstemandsvedtægtens artikel 59, stk. 1, tredje afsnit.

Appel iværksat den 3. december 2019 af Europa-Parlamentet til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 20. september 2019 i sag T-47/18, UZ mod Parlamentet

(Sag C-894/19 P)

(2020/C 77/37)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Parlamentet (ved V. Montebello-Demogeot og I. Lázaro Betancor, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: UZ

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Følgelig gives appellanten medhold i påstandene for første instans.
- Det fastslås, at hver af parterne bærer deres egne omkostninger i forbindelse med appelsagen.
- UZ tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med sagen i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med det første appelanbringende om en retlig fejl, forkert gengivelse af de faktiske omstændigheder og manglende begrundelse har Parlamentet gjort gældende, at Retten fejlagtigt konkluderede, at de foretagne undersøgelser var behæftet med manglende objektiv upartiskhed. En af undersøgernes begrænsede forudgående kendskab til de faktiske omstændigheder kunne ikke begrunde en berettiget tvivl med hensyn til hans objektive upartiskhed, eftersom denne tvivl var blevet neutraliseret ved flere undersøgelses deltagelse i samme undersøgelse. Dette vigtige element blev der end ikke taget hensyn til af dommerne. Endelig undersøgte eller begrundede Retten ikke, hvorledes den påståede manglende objektive upartiskhed i denne sammenhæng kunne have ført til et andet resultat, således som krævet i retspraksis.

Det andet anbringende vedrører en retlig fejl, forkert gengivelse af de faktiske omstændigheder og manglende begrundelse i konklusionen om, at der er sket tilsidesættelse af princippet om processuel ligestilling under disciplinærrådets arbejde. Parlamentet har gjort gældende, at dommerne har tilsidesat de faktiske omstændigheder ved med urette at fastslå, at ansættelsesmyndigheden var repræsenteret ved to personer, mens sagsøgeren havde tilsvarende rettigheder, idet han var repræsenteret ved hans advokat. Parlamentet er af den opfattelse, at Retten med urette fraveg sin retspraksis vedrørende anvendelse af princippet om processuel ligestilling på det administrative område og forsømte at undersøge, om proceduren, i mangel af denne angivelige ulovlighed, kunne have ført til et anderledes resultat.

Med det tredje anbringende om en retlig fejl, forkert gengivelse af de faktiske omstændigheder og manglende begrundelse i konklusionen om, at sagsøgerens ret til at blive hørt var blevet tilsidesat, har Parlamentet gjort gældende, at sagsøgeren var blevet behørigt hørt, dels mundtligt på grundlag af en bemyndigelse fra ansættelsesmyndigheden, dels ved fremlæggelse af hans skriftlige bemærkninger i forbindelse med retsmødet. Da bemyndigelsen er fastsat i de interne regler og kun sker, når det ikke er muligt for den delegerende ansættelsesmyndighed selv at handle af tjenstlige grunde, begik Retten en retlig fejl ved at antage, at artikel 22 i bilag IX til vedtægten ikke var blevet overholdt. Endvidere har Parlamentet påberåbt sig en fejl ved kvalificeringen af degraderingen fra lønklasse AD 13 til lønklasse AD 12 som en alvorlig sanktion, for så vidt som den medfører tab af en lederstilling. Endelig har Parlamentet anført, at dommerne ikke undersøgte, om ansættelsesmyndigheden, i det tilfælde, hvor sagsøgerne var blevet afhørt direkte af denne, kunne have tilført andre oplysninger end dem, der fremgik af sagsakterne og i hvilket omfang ansættelsesmyndighedens afgørelse rent faktisk kunne have været anderledes.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Qorti Ċivili Prim'Awla - Ġurisdizzjoni Kostituzzjonali (Malta)
den 5. december 2019 – Republika mod Il-Prim Ministru**

(Sag C-896/19)

(2020/C 77/38)

Processprog: maltesisk

Den forelæggende ret

Qorti Ċivili Prim'Awla - Ġurisdizzjoni Kostituzzjonali

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Republika

Sagsøgt: Il-Prim Ministru

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, når de fortolkes hver for sig eller samlet, anvendelse for så vidt angår gyldigheden af artikel 96, 96A og 100 i Maltas forfatning?
 - 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftede, er premierministerens beføjelser i forbindelse med udnævnelsen af medlemmer af dommerstanden i Malta da i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, TEU og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i lyset af forfatningens artikel 96A, der trådte i kraft i 2016?
 - 3) Såfremt premierministerens beføjelser er i strid med førnævnte bestemmelser, skal der da tages hensyn til dette forhold for så vidt angår fremtidige udnævnelse eller berører det endvidere tidligere udnævnelser?
-